

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Viduæ, quæ ad secundas nuptias nulla ratione adduci potuerunt. n. 85.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

VIDVÆ, Q VAE AD SECUNDAS nuptias nulla ratione adduci potuerunt.

Tim. 5. **Q**uid porro dicemus de viduis, quæ nullis pollicitationibus, vel precibus ut ad secundas nuptias transirent, adduci potuerunt: sed cœlibem vitam ducentes fructum castitatis sexagesimum viduis, *Quæ (ut loquitur Apostolus) verè vidua sunt, in cœlis tribuendum reportare maluerunt, cum verò earum innumera existant exempla, omnibusque satis explorata, in præsentia paucissimas commemorandas duximus, easenim ad quintam hujus sectionis classem pertinere diximus.*

Sancta Natalia sancti Adriani martyris uxor, cum post viu necem, à quadam Tribuno voluntate Maximiani Imperatoris in conjugem propter venustatem, & divitas vchementer expeteretur, triduanis acceptis induciis, cœlitus monita, consensu navi Constantiopolim fugit nequicquam in sequente Tribuno ibique ad mariti sepulchrum orans per visum ad coelestia invitata, valedicens omnibus in pace quevit, cuius memoria 1. Martii apud Martyrologium recolitur.

Sancta Marcella Romana foemina nobilissima sanctitate, & eruditione clarissima fuit, cuius etiam sanctus Hieronymus epistola decima sexta ad Principium eleganter complexus est, haec septimo à nuptiis mente viro orbata Cereali Consule eam in uxorem petente, suaque ei tamquam filia pollicente divitias rejecto, aeterna se pudicitiae dedicavit. Ab Athanasio, & post à Petro Alexander Episcopis vita Beati Antonii adhuc viventis edocta, prima in Urbe monasticam disciplinam professæ est, cuius clara est memoria in Martyrologio die trigesimo primo Januarii, obiit autem circa annum Domini quadragesimum decimum.

Euphrasia, quæ ut supra diximus, cum viro Antigono unica suscepit filia Euphrasia, castè vixit, eo defuncto, cum adhuc juvenis esset, & ab Augusta lusaderetur, ut alteri Senatori eam petenti nubaret, verba ne ad hoc compelleretur, cum filia clam ex Urbe Constantinopolin Aegyptum, ubi bona sua erant, se contulit, ibique filia septuenni in mo-

nialium monasterio collocata, non post multum temporis ex hac luce migravit.

Sancta Theodora, ut supra ictione sexto diximus, una cum tribus liberis Christum coram Diocletiano confessæ ad Leucadii coniugium, cui eam petente in uxorem Diocletianus concederat, ut hac ratione eam à Christo avocaret, nullis precibus, vel artibus adduci potuit. Quare a Proconsule Bithyniae ad Lukanar damnata, & divinitus servata pro Christo simul cum filii igne crematur, cuius memoria in Martyrologio die 2. Augusti recensetur, ejus martyrium apud Suriū in actis sancte Anastasie 25. Decembribus plenus commemoratur.

Sancta Galla Simmachi Consulis filia adolescentula viro suo à nuptiis intra annum extincto, dum ad iterandum thalamum opes, & talque vocarent, & quod magis est, Medi ci properigneam quandam corporis consperionem affligerent, eam barbam emissuram nisi ad viriles amplexus rediret, (quod ita post factum est;) ipsa tamen abjecto sacerdoti habitu, divino obsequio in monasterio apud sancti Petri Ecclesiam sese tradidit, ubi multis annis orationi, eleemosynis, jejuniis, aliquæ sanctis operibus intenta, felicissime ad coelestem sponsum sancto Petro ^{S. Petro evocante} vo- ^{ad coelestē} patriam emigravit

Sancta Elisabeth Regis Hungariae filia Langravii Thuringiae Principis uxor, ne casti propensi merito etiam conjugata privaretur, fulceps nonnullis liberis, superfluite adhuc viro castitatis votum emisit, si vivo supervivisset, quo ex hac luce subiracto, Episcopus Bambergensis sanctæ Elisabethæ avunculus eam viduam alteri Principi despondere dñebat, cumque nonnulli timerent eam Episcopi voluntati obniti non posse, constanter respondit, se viminè minime timere, cum liberum ei esset, & voluncale dissentire, & nam sibi ad honestandam faciem præcide re. Et quoniam sancta hæc Elisabeth, & virgo, & uxor, & vidua mira pietatis laude insignis fuit; ideo a Pictoribus ejus caput tripli corona insignitur, quam in uno quoque statu mentis sibi vendicat. obiit autem anno 1231. ætatis 24. quadriennio ab obitu mariti, quem.

G g g g g admo-

admodum testatur Lipsius in libro de Diva Virgine Halleana cap. 2., quam Gregorius IX. Pontifex sanctorum catalogo ascripsit anno salutis 1235.

Sancta Richtrudis Martianensis nobilissima ex Adalbaldo patris nobilitatis viro, cum aliquot successeret liberos primogenitum Mauertorum, (qui dum regis negotiis obsequeretur, sancti Amandi Episcopi consilio sponte, quam ei dare volebant, renunciata, Monachus primum, postea Abbas est factus,) & tres alias filias sanctas virgines, quarum selectione & mentionem fecimus, Chrosendem, Easchiam, & Adaliendem: verum ejus marito ab improbris quibusdam interempto, (qui tantæ exiit probitatis, ut ad sua sacra olla

non raro signa fierat,) nullis Dagoberti Regis blanditiis, vel mini adduci potuit, ut uni ex suis optimatibus secundum numeret: sed uniposito ubi velo à sancto Amando consecrato, facultatibus prudenter distributis, se totam Dei obsequio in sanctimonialium monasterio Martianensi tradidit, tres vero filias suas in ætate adhuc tenera Christo despondit. Denique Richtrudis in Christianis virtutibus magnos progressus faciens sancte ex hac vita descessit die duodecimo Maii anno xxxviii sue septuagesimo quarto, cuius vita extat apud Suriū tom. 3.

Atque hæc de iis, qui purissimam Virginis Deiparæ virginitatem sua virginitate, vel continentia imitari studuerunt.

Finis Tractatus de Virgipibus.

INDEX